

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobkyně: **D. T.,**
zastoupené Mgr. Ing. Janem Zonkem, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Sadová 1585/7

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlím 150 00 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2018, ve věci starobního důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2018 č. j. RN-565 826 0421-315-KLI **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit na nákladech řízení žalobkyně částku 4 719 Kč, a to státu na účet Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě doplněnou podáním doručeným soudu dne 15. 1. 2019 se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-9.5.2018-X 0421 ze dne 9. 5. 2018, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání starobního důchodu, a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 9. 5. 2018 bylo potvrzeno.
2. Žalobkyně předně konstatovala, že v osobním listu důchodového pojištění zpracovaném žalovanou dne 28. 5. 2018 je uvedena celková doba do 26. 4. 2018 v délce 10 935 dnů, tj. 29 roků a 350 dnů, která odpovídá součtu jednotlivých dob pojištění uvedených v osobním listu. V tomto osobním listu důchodového pojištění je pak sice uvedena získaná doba pro nárok v délce 10 643 dnů, tj. 29 roků a 58 dnů, nicméně z tohoto osobního listu důchodového pojištění, a ani z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak bylo dospěno právě k době 29 roků a 58 dnů, tj. která období z jednotlivých dob pojištění uvedených v osobním listu nebyla do této doby zahrnuta. Žalobkyně dále namítala, že žalovanou nesprávně nebyly započteny do doby pojištění některá období, a to a) období let 1988 – 1993, kdy pracovala jako spolupracující osoba svého manžela L. T., b) období ledna 2007, kdy pečovala o svou matku L. D. a c) období od 5. 4. 2011 do 30. 9. 2012, kdy pečovala o svého manžela L. T. Co se týče období let 1988 – 1993, kdy pracovala jako spolupracující osoba svého manžela L. T., považuje za nesprávný závěr žalované, že nebyla splněna podmínka pro účast na důchodovém pojištění dle § 73 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 149/1988 Sb., s tím, že L. T. ji nepřihlásil jako spolupracující osobu k placení daně z příjmu, a že tudíž její spolupráce s manželem nezakládala spoluúčast na důchodovém pojištění. Poukázala na to, že dle § 73 odst. 1 vyhl. č. 149/1988 Sb., je občan poskytující věcná plnění a výkony na základě povolení národního výboru účasten v kalendářním roce nemocenského a důchodového zabezpečení, jestliže (mimo splnění dalších podmínek) z příjmů dosažených z výkonu povolené činnosti v předchozím kalendářním roce je povinen platit daň z příjmu obyvatelstva. V tomto ustanovení je pak pod odkazem č. 48 uveden zákon č. 145/1961 Sb., o dani z příjmu obyvatelstva, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně dále citovala § 2 zákona č. 145/1961 Sb., a dovodila, že pro ni platila povinnost platit daň z příjmu obyvatelstva ze svých příjmů. Tato povinnost se tedy na ni vztahovala bez ohledu na to, zda L. T. ji přihlásil nebo nepřihlásil jako spolupracující osobu k placení daně z příjmu. Namítala také, že žalovaným aplikovaná vyhláška č. 149/1988 Sb., byla zrušena ke dni 1. 5. 1990. Nepřiznání podstatné části období let 1988 až 1993 je tak v napadeném rozhodnutí odůvodněno ustanovením právního předpisu, který po podstatnou část vymezeného období neplatil. Již z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a mělo být zrušeno. Ve vztahu k období, na které se § 73 vyhl. č. 149/1988 Sb. vztahuje, tj. před datem 1. 5. 1990, namítala, že v napadeném rozhodnutí ani není uvedena žádná argumentace, proč by právě přihlášení k placení daně z příjmu, mělo být podmínkou pro povinnost platit daň z příjmu obyvatelstva. Žalobkyně uzavřela, že v jejím případě byla splněna podmínka pro účast na důchodovém pojištění dle § 73 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 149/1988 Sb., ve vztahu období let 1988 do doby před 1. 5. 1990, protože z příjmů dosažených z výkonu povolené činnosti v předchozím kalendářním roce byla povinna platit daň z příjmu obyvatelstva. Poté, co k 1. 5. 1990 bylo ust. § 73 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 149/1988 Sb., zrušeno, se žalovaná splněním jiných (pozdějších) podmínek

v napadeném rozhodnutí vůbec nezabývá. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné a i z tohoto důvodu by mělo být zrušeno.

3. Ve vztahu k období od ledna 2007 žalobkyně předně konstatovala, že si je vědoma toho, že do doby pojištění toto období zahrnuto nebylo z důvodu, že byla vedena na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání a byla jí poskytována podpora v nezaměstnanosti. Namítala, že dle jejího názoru tato doba měla být do doby pojištění zahrnuta, a to z jiného důvodu, totiž že pečovala o svou matku L.D. Péče o ni byla do doby pojištění zahrnuta pro období od 27. 12. 2004 do 31. 12. 2006 a pro období od 1. 2. 2007 do ... s tím, že právě období ledna 2007 zahrnuto nebylo. K tomu uvedla, že z potvrzení OSSZ Karviná ze dne 13. 10. 2006 plyne, že L. D. byla před rokem 2007 uznána tzv. „částečně bezmocnou“. K 1. 1. 2007, kdy nabyl účinnosti nový zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, došlo k automatické změně posouzení a paní L. D. se stala osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. Z potvrzení Magistrátu města Havířova ze dne 20. 8. 2007 se podává, že L. D. byl II. stupeň závislosti přiznán od 1. 2. 2007, tedy v podstatě bezprostředně po nabytí účinnosti nového zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Poukázala na to, že zdravotní stav L. D. se přitom od konce roku 2006 do února 2007 nezměnil, resp. rozhodně se nezlepšil. Ke změně posouzení závislosti na péči jiné osoby na správný stupeň II. a k nápravě nesprávného stavu pak došlo v podstatě bezprostředně již od února 2007. Rozsah péče o L. D. byl přitom stále stejný. Žalobkyně má tedy za to, že je nesprávné a nezákonné, aby pouze v důsledku změny legislativy a jakési automatické změny posouzení bez zohlednění stavu konkrétní osoby došlo k poškození její osoby, a to tím, že by období ledna 2007 nebylo zahrnuto do doby jejího pojištění jako doba péče o L. D.
4. Ve vztahu k období od 5. 4. 2011 do 30. 9. 2012, kdy pečovala o manžela L. T., žalobkyně poznamenala, že si je vědoma toho, že část z tohoto období, a to doba od 2. 5. 2011 do 30. 5. 2011 a od 14. 8. 2012 do 30. 9. 2012 byla do doby pojištění zahrnuta z důvodu, že byla vedena na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Má za to, že období od 5. 4. 2011 do 30. 9. 2012 mělo být do doby pojištění zahrnuto z jiného důvodu, a to z důvodu péče o manžela L. T. Péče o něho byla do doby pojištění zahrnuta pro období od 1. 10. 2012 do 12. 7. 2014. O manžela přitom pečovala i v období od 5. 4. 2011 do 30. 9. 2012 a dokonce i v období předchozím, kdy současně pečovala rovněž o L. D. Poznamenala, že si je vědoma, že Okresní správa sociálního zabezpečení ve Frýdku – Místku vydala 3. 9. 2014 rozhodnutí, ve kterém konstatovala, že v období od 1. 7. 2009 do 30. 9. 2012 ji nelze považovat za osobu pečující o osobu závislou na péči jiné osoby ve stupni II., III. nebo IV., protože péče o pana L. T. jí zajišťovaná sice trvala již v období od 1. 9. 2009, nicméně v tomto období byl zdravotní stav pana L. T. posouzen tak, že odpovídá závislosti na pomoci jiné osoby ve stupni I. Žalobkyně vyslovila názor, že závěry uvedeného rozhodnutí lze zvrátit v tomto řízení a její péči o pana L. T. v období před 30. 9. 2012 lze rovněž považovat za péči o osobu, která je závislá na péči jiné osoby ve stupni II. v důsledku, čehož by doba této péče měla být započtena jako doba pojištění pro účely přiznání starobního důchodu.
5. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Shrnula průběh správního řízení, citovala příslušnou právní úpravu a uvedla, že z ust. § 73 odst. 1 vyhl. č. 149/1988 Sb., plyne, že musí být podmínky v tomto ustanovení uvedené splněny kumulativně, tedy že pro naplnění účasti na nemocenském a důchodovém pojištění nepostačuje naplnění pouze jedné z nich, ale naplnění všech prvků současně. V době od 23. 9. 1988 do 14. 4.

1993, kdy manžel žalobkyně za její pomoci poskytoval věcná plnění a výkony na základě rozhodnutí ze dne 6. 9. 1988 vydaného Městským národním výborem v Jablunkově, žalobkyně nebyla účastna zabezpečení z důvodu výkonu jiné činnosti, jak sama uvádí. Dle evidence žalované, ani ze spisové dokumentace žalobkyně nevyplývá, že by v této době pobírala invalidní důchod ani důchod starobní, pro jehož nárok nedosahovala věku ani délku doby zaměstnání (§ 20 a násl. zákona č. 100/1988 Sb., o důchodovém zabezpečení) – v kalendářním roce 1993 dosáhla žalobkyně 37 let věku. Žalovaná poukázala na to, že žalobkyně doznává, že v dané době neplatila daň z příjmu obyvatelstva. Nesplnila tak podmínky dané ust. § 73 odst. 1 vyhl. č. 149/1988 Sb., a proto nelze dobu od 23. 9. 1988 do 14. 4. 1993 považovat za dobu, po kterou by žalobkyně byla účastna důchodového pojištění, a jako takovou ji nelze zohlednit pro posouzení nároku na starobní důchod (§ 28 zákona o důchodovém pojištění). K tomu žalovaná dodala, že žalobkyně prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné uplatnila 24. 11. 1994 žádost o invalidní důchod (nebyla shledána invalidní), na jejíž druhé straně v rubrice „přehled o činnosti a náhradních dobách“ uvedla mimo jiné, že od 6. 10. 1980 do 30. 4. 1986 pracovala u Severomoravských plynáren Havířov a k době od 1. 5. 1986 uvedla, že nepracuje.

6. K námitce žalobkyně, že pečovala o svou matku od roku 2000 do její smrti ... a o manžela od 1. 7. 2009 do jeho smrti ..., žalovaná k tomu uvedla, že veškerá zhodnocená doba pojištění, kterou žalobkyně v průběhu profesního období získala, je chronologicky zobrazena na osobním listu důchodového pojištění ze dne 28. 5. 2018, který je součástí prvoinstančního rozhodnutí žalované. Namítá-li žalobkyně, že od roku 2000 do ... pečovala o svou matku, pak doba péče je žalovanou zhodnocena nejdříve od 27. 12. 2004. Pro účely zhodnocení péče o matku i před 27. 12. 2004 je nutno, aby žalobkyně tuto dobu prokázala (§ 5 odst. 2 písm. d) zákona o důchodovém pojištění). Obdobně se žalovaná vyjádřila i k době, po kterou žalobkyně pečovala o manžela před 13. 7. 2014.
7. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
8. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutím žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalobě nelze upřít důvodnost.
9. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně podala dne 22. 3. 2018 žádost o starobní důchod s požadovaným datem přiznání od 26. 4. 2018. Žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 5. 2018 č. j. R-9.5.2018-427/X žádost žalobkyně o přiznání starobního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zamítla. Námitky žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí byly žalovanou rozhodnutím ze dne 1. 8. 2018 č. j. RN-X-KLI zamítnuty a rozhodnutí ČSSZ ze dne 9. 5. 2018 bylo potvrzeno. Žalovaná vycházela z ust. § 28, § 29 odst. 1, § 32 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a konstatovala, že důchodový věk žalobkyně s přihlédnutím k výchově jednoho dítěte činí 61 let a 8 měsíců. Tohoto věku žalobkyně dosáhla 26. 4. 2018. Žalovaná uvedla, že z ust. § 29 odst. 1 písm. j) zákona č. 155/1995 Sb., vyplývá, že pro pojištěnce, kteří dosáhnou důchodového věku v roce 2018, platí podmínka získání minimálně 34 let pojištění. Z osobního listu důchodového pojištění, který je obsahem správního spisu, plyne, že žalobkyně ke dni 26. 4. 2018 získala pro nárok ke dni 26. 4. 2018 29 roků a 50 dnů pojištění, přičemž celková doba do 26. 4. 2018 celková doba

činí 29 roků a 350 dnů a doba pojištění bez náhradní doby pojištění činí celkem 14 roků a 144 dnů pojištění. Součástí správního spisu jsou čestná prohlášení pana L. B. a pana K. S. o tom, že se oba znali s manželem žalobkyně panem L. T., navštěvovali se za účelem nepřímé spolupráce v rámci kooperace v oboru kamenictví. Spis obsahuje rovněž potvrzení o dobách vedení žalobkyně v evidenci uchazečů o zaměstnání ze dne 11. 4. 2018 od 15. 4. 1993 do 31. 8. 1996, dále v období od 11. 9. 1997 do 9. 3. 2005, od 20. 9. 2006 do 22. 8. 2007 a od 11. 2. 2009 do 16. 3. 2014. Spis obsahuje rovněž rozhodnutí Městského národního výboru v Jablunkově ze dne 6. 9. 1988 o tom, že panu L. T., narozenému X bylo podle § 1 a § 4 Nařízení vlády ČSR č. 1/1988 Sb., uděleno povolení k poskytování služeb gravírování, sekání písma a veškeré kamenické práce od 23. 9. 1988 s tím, že je oprávněn poskytovat uvedené služby za pomoci manželky D. T. Ze sdělení Městského úřadu Jablunkov ze dne 1. 11. 1998 se podává, že žalobkyni bylo sděleno, že pan L. T., který poskytoval služby dle Nařízení vlády ČSR 1/1988 Sb., byl oprávněn poskytovat služby za pomoci manželky D. T., daňové přiznání podal za rok 1988 a 1989, v obou případech se jedná o daň za služby. Z potvrzení prokazující dobu poskytování péče ze dne 7. 12. 2009 vystaveného Městským úřadem v Jablunkově se podává, že k datu vydání potvrzení, tj. k 7. 12. 2009 žalobkyně poskytovala péči, a to od 1. 7. 2009 manželovi L. T. s přiznaným stupněm závislosti na pomoci jiné fyzické osoby od 7. 7. 2009 stupeň I. – lehká závislost. Ve spise je rovněž rozhodnutí Městského úřadu Jablunkov ze dne 1. 6. 2011 o tom, že návrh pana L. T. na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaný dne 20. 10. 2010 byl zamítnut s tím, že oprávněné osobě bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně. Podle odůvodnění uvedeného rozhodnutí je oprávněná osoba považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost. Na rozhodnutí není doložka právní moci. V evidenčním listu důchodového pojištění je v přehledu dob pojištění vymezena doba péče o osobu závislou od 27. 12. 2004 do 31. 12. 2006 a od 1. 2. 2007 do ... s poznámkou „matka“ a dále doba od 1. 10. 2012 do 12. 7. 2014 s poznámkou „manžel“.

10. Žalovaná v napadeném rozhodnutí po aplikaci ust. § 29 odst. 3 písm. a) a odst. 4, dále § 73 odst. 1 vyhl. č. 149/1988 Sb., ve vztahu ke zhodnocení období let 1988 až 1993, jako doby důchodového pojištění učinila závěr, že v případě žalobkyně nebyla splněna podmínka účasti na důchodovém pojištění, jelikož L. T. ji nepřihlásil jako spolupracující osobu k placení daně z příjmu, a tudíž její spolupráce s manželem nezakládala účast na důchodovém pojištění. Žalovaná vycházela při tomto závěru z ust. § 73 odst. 1 vyhl. č. 149/1988 Sb., podle něhož je občan poskytující věcná plnění a výkony na základě povolení národního výboru účasten v kalendářním roce nemocenského a důchodového zabezpečení, jestliže a) není účasten zabezpečení z důvodu jiné činnosti, b) nepobírá starobní důchod nebo invalidní důchod, c) z příjmů dosažených z výkonu povolené činnosti v předchozím kalendářním roce je povinen platit daň z příjmu obyvatelstva. Mezi účastníky bylo nesporné, že manžel žalobkyně L. T. ji nepřihlásil jako spolupracující osobu k placení daně z příjmu a žalobkyně daň z příjmu obyvatelstva neplatila. Žalobkyně v žalobě namítala, že ust. § 73 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 149/1988 Sb., bylo zrušeno k datu 1. 5. 1990 a že tedy žalovaná věc nesprávně právně posoudila, dovodila-li, že období let 1988 – 1993, kdy pracovala jako spolupracující osoba svého manžela L. T., nelze do doby pojištění zahrnout. S touto námitkou se soud ztotožňuje. Především je nutno vyjít z toho, že z výše citovaného rozhodnutí Městského národního výboru v Jablunkově ze dne 6. 9. 1988 plyne, že manžel žalobkyně pan L. T. získal povolení k poskytování služeb od 23. 9. 1988,

příčemž označené služby byl oprávněn poskytovat za pomoci manželky D. T. Rozhodnutí bylo vydáno dle Nařízení vlády ČSR z 24. 11. 1988. V § 13 tohoto nařízení je uvedeno, že důchodové a nemocenské zabezpečení občanů poskytujících služby podle tohoto nařízení upravují obecně závazné právní předpisy, přičemž je zde odkaz na zákon č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon byl účinný do 30. 9. 1988, kdy byl zrušen zákonem č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, který nabyl účinnosti 1. 10. 1988. Oblast důchodového zabezpečení je v uvedeném zákonu upravena v ust. § 3 a násl. zákona. Prováděcím předpisem k zákonu č. 121/1975 Sb., pak byla vyhláška č. 128/1975 Sb. Z uvedeného je zřejmé, že ve vztahu k době od 23. 9. 1988 (k tomuto datu bylo manželu žalobkyně uděleno povolení k poskytování služeb) do 30. 9. 1988 bylo nutno aplikovat výše uvedené právní předpisy, tj. Nařízení vlády č. 1/1988 Sb., a dále zákon č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení a jeho prováděcí předpis, tj. § 73 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 149/1988 Sb. Od 1. 10. 1988 nabyt účinnosti zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, jehož prováděcím předpisem byla citovaná vyhláška č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ovšem její ustanovení § 73 odst. 1 písm. c) již bylo zrušeno vyhláškou č. 123/1990 Sb., účinnou od 1. 5. 1990. Pokud tedy žalovaný zrušené ustanovení § 73 odst. 1 vyhl. č. 149/1988 Sb., aplikoval i pro dobu od 1. 5. 1990 až do roku 1993, je jeho rozhodnutí nezákonné, neboť pro období od 1. 5. 1990 do konce roku 1993 ohledně splnění podmínek pro účast žalobkyně na důchodovém pojištění aplikoval právní ustanovení, které již ve vztahu k uvedenému období nebylo možno použít, a nezkoumal tedy, zda žalobkyně splnila podmínky pro účast na důchodovém pojištění podle právní úpravy platné od 1. 5. 1990 až do roku 1993, přičemž ve spise k tomu není žádný skutkový podklad.

11. Co se týče závěru žalované v napadeném rozhodnutí o hodnocení doby péče osoby závislé na pomoci jiné osoby v letech 2004 – 2014, přičemž žalovaná dovodila, že žalobkyni započítala dobu péče jako dobu účasti na důchodovém pojištění o paní L. D. v období od 27. 12. 2004 do 31. 12. 2006 a od 1. 2. 2007 do ..., a dále péči o pana L. T. v období od 1. 10. 2012 do 12. 7. 2014 s tím, že žalobkyně žádný právní podklad pro hodnocení další doby péče o osobu závislou na pomoci jiné osoby již nemá k dispozici, dospěl soud k závěru, že v této části je rozhodnutí žalované nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaná neuvedla, z jakých konkrétních podkladů při těchto závěrech vycházela a jaká zjištění z nich učinila. K tomu soud uvádí, že ani ve správním spise nejsou žádná pravomocná rozhodnutí příslušných orgánů o tom, od kterého data se paní L. D. a pan L. T. stali osobami závislými na pomoci jiné osoby a v jakém stupni a že žalobkyně byla jejich pečující osobou. Soud poznamenává, že ve vztahu k posuzovanému období zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění vymezil okruh pojištěných osob při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně v § 5, přičemž v jeho znění do 31. 12. 2006 se za osoby účastné pojištění při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně považovaly i osoby pečující osobně o převážně nebo úplně bezmocnou osobu nebo částečně bezmocnou osobu starší 80 let, pokud spolu žily v domácnosti, podmínka domácnosti se nevyžadovala, šlo-li o osobu blízkou. Podle § 5 citovaného zákona ve znění od 1. 1. 2007 byly těmito osobami osoby pečující osobně o osobu, která je závislá na péči jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) nebo stupni III. (těžká závislost) nebo stupni IV. (úplná závislost), pokud spolu žily v domácnosti; podmínka domácnosti se nevyžadovala, šlo-li o blízkou osobu.

12. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalované je nezákonné, a to pro neúplnost skutkových zjištění a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a je nutno jej zrušit podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění a podle § 78 odst. 4 téhož zákona soud věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž je žalovaná vázána právními názory, které soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Soud neprováděl žalobkyní navržené důkazy, neboť důvodem ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí byla i jeho nepřezkoumatelnost.
13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žalované uložil povinnost zaplatit na nákladech řízení žalobkyně (žalobkyně byla v řízení zastoupena ustanoveným zástupcem) částku 4 719 Kč, přičemž v souladu s ust. § 149 odst. 2 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., v platném znění povinnost zaplatit tyto náklady státu na účet Krajského soudu v Ostravě. Jedná se o náklady za zastupování žalobkyně ustanoveným zástupcem, a to o odměnu za 3 úkony právní služby po 1 000 Kč podle § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za právní služby, v platném znění, 3 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. K nákladům řízení náleží i 21 % DPH ve výši 819 Kč (21 % z částky 3 900 Kč), neboť ustanovený zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem této daně. Lhůta k plnění byla stanovena dle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., o.s.ř., v platném znění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 07.05.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně